

Telegraful

Organ național-bisericesc

Gratuit
Onor. Internat de fete al Asociațiunii
Sibiu
(Str. Șaguna)

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. Pentru America 4 Dolari.

Ziarul apare Marțea și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir pețit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român”, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Ce ne trebuie nouă concordat?!

de I. A. PREDA

Ministrul nostru de culte, dl Goldiș, se află — după cum se știe — la Roma, pentru ca să încheie sau să pregătească încheierea de concordat cu papa.

Are oare, statul român ortodox, lipsă de acest concordat? Și este concordatul în interesul statului român ortodox și al religiei ortodoxe dominante în stat? Sigur că nu!

Statul român vine numai într'atâta în atingere cu papa, întrucât un număr, nu chiar însemnat, din supușii și locuitorii săi, se țin de confesiunea romano- și greco-catolică și astfel sânt în chestia de credință supușii sfântului scaun.

Obligă această împrejurare pe statul român, ca să acorde papei drepturi în lăuntrul teritoriului statului român? Sigur că nu-l obligă.

Din contră, suveranitatea statului învoalvă în sine dreptul de a pretinde dela supușii săi, ca să nu fie atârători de nici o altă autoritate în afară de teritoriul său; precum și de a pretinde dela mai marii statelor vecine și străine să nu exercite nici o influință și nici o înrăurire asupra supușilor săi.

Dela acest principiu s'au făcut totuși și abateri. Și anume, în deosebi față de papa dela Roma, prin încheiere de convențiuni sau concordate cu sfântul scaun, — prin care i s'a îngăduit acestuia să-și guverneze credincioșii săi din state străine, să le numească episcopii și parohii, în

schimb însă cedând papa unele drepturi și prerogative, asupra credincioșilor săi, capilor statelor străine.

Astfel s. p. a cedat papa dreptul de a numi pe episcopii și canonicii romano-și greco-catolici, împăraților Austriei și regilor Ungariei. Asemenea concordate a încheiat sfântul scaun: cu Germania, cu Württemberg-ul, cu statul Baden și cu alte state. Toate aceste concordate au durat însă numai câtă vreme a durat și vaza și puterea Vaticanului. Din ce în ce mai mult au scăzut acestea, au luat sfârșit și concordatele, revocându-se de statele în care s'au fost încheiat.

Astfel chiar și Austria, statul cel mai papal, a revocat la 30 Iulie 1870 concordatul încheiat în anul 1855 cu Vaticanul; după spusa ministrului de culte de atunci, Stremayer, din cauză că pe papa care s'a declarat de infalibil, n'a mai putut să-l privească ca pe acela cu care a fost încheiat concordatul.

Fapt este că concordatele în timpul din urmă s'au împușinat. Fapt că chiar și Italia și Franța s'au eliberat de sub influența Vaticanului. Cum se face deci, că acum România, statul ortodox, vine să atragă asupra acesteia influință?

România nimic nu poate câștiga prin concordat; ci poate numai pierde concezând Vaticanului să-și strecoare influința în interiorul statului nostru.

Lipsa concordatului ar simți o numai romano- și greco-catolicii, atunci când nu s'ar permite papei să dispue și în interiorul statului nostru direct asupra lor. Sta-

rea aceasta de lucruri ar putea însă să servească în favorul lor, atunci când li s'ar da autonomie și dreptul de a-și alege înșiși pe mai marii lor bisericesti, cari să fie apoi supuși aprobării din partea regelui român.

Ast mod apoi romano- și greco-catolicii și-ar putea păstra credința, ar putea sta în legătură de credință cu capul confesiunii lor, fără să fie totuși imediat atârători de el.

Iar în ceea ce privește imensa avere a acestor confesiuni, care în timpurile mai vechi se confera prin donațiuni regești și care a și format obiectul principal al concordatelor, această avere e legată azi de singuraticile episcopii, capitule și alte instituțiuni culturale, — și bine să-și tragă seamă statul nostru, ce dispozițiuni e dator să iee față de aceste averi, care sunt proprietatea sa, iar biserica romano-catolică este numai uzufructuara lor.

Ziua de 3/15 Mai, a cărei aniversare se serbează Duminecă, dorim să fie nou prilej de întărire a nădejdei în viitorul neamului românesc întregit.

Intru pomenirea eroilor și martirilor poporului ardelean se vor ținea servicii divine și serbări școlare, obișnuite în fiecare an.

Un număr însemnat al școalelor secundare, din toată țara, va fi de față în «Câmpia libertății», într'un mare conduct, cortegiul etnografic, festival comemorativ și înălțătoare manifestații, și într'o atmosferă de înfrățire sufletească a tinerimii din diferitele regiuni ale patriei noastre.

FOISOARA

Regele Carol I Regina Elisabeta

— La comemorarea războiului dela 1877 —

Numele celui dintâi rege al României, Carol I, împreună cu numele Mamei răniților, Elisabeta, doamna țării românești, vor fi pomenite cu evlavie în toate timpurile, alături de ale marilor voveozi, cari au dus departe vetea vitejiei și a înțelepciunii poporului peste care au stăpânit.

În 10 Mai 1866 prințul Carol pășește pe pământ românesc, ca să fie «cel dintâi dintre servitorii statului».

Tinărul prinț înfruntă toate primejdiile și piedecile într'o țară deprinsă cu dese schimbări de domnitori și lipsită de sentimentul dinastic, și în scurtă vreme aduce ordine în gospodăria țării, sprijinit de sfatul și colaborarea celor mai distinși fii ai neamului, și face din România un stat monarhic și dinastic.

S'au construit drumuri de fier, șosele, porturi dunărene, marele pod dela Cernavoda; s'au clădit numeroase școale, biserici, spitale, fabrici; armata s'a reorganizat și întărit cum n'a fost nici odată mai înainte...

Sub domnia înțeleaptă și de lungă pace a domnitorului Carol, ajuns în 1881 primul rege român, țara a progresat pe toate terenele. Teritoriul României a crescut cu partea dunăreană din spre Bulgaria, cu Cadrilaterul, locul dintre Balcic și Turtucaia, cedat României în 1913. Prestigiul regelui său s'a ridicat și în afară de țară, în Europa întreagă.

Înțeleptul rege, mort la începutul marelui război universal, în vârstă de 75 ani, a fost înmormântat, cu mare și nesfârșită jale a țării în mănăstirea dela Curtea de Argeș, lângă Neagoe Basarab. După câteva luni, în 15 Februar 1915, se deschide alături de mormântul său, un nou mormânt: al iubitei sale soții, Regina Elisabeta.

În vremea războiului dela 1877, când mii de ostași zăceau prin spitale, era o femeie cu suflet mare, din neam de regi și cu inima de

înger, care mângăia pe cei nenorociți și le alina durerile. Românii o numiau mama lor. Această femeie nobilă era principesa Elisabeta, doamna țării românești.

Precum soțul ei, domnitorul Carol, sta în fruntea ostașilor, în mijlocul focului, așa și doamna Elisabeta era zi și noapte între răniți, nedând somn ochilor și odihnă trupului ei. Ea le mângăia cu vorbe blânde suferințele.

Când era vreunul greu bolnav și se lupta cu moartea, însăși doamna veghia nopțile, pe rând cu doamnele celelalte, la capul bolnavului.

Doamna aducea singură doctorii răniților și le turna în linguriță, le potrivea lămâia și romul în ceai, li îndemna să mănânce, când voiau; iar când sosiau scrisori de acasă, ea se așeza pe scaun, în fața câte unui bolnav, și-i cetea scrisoarea. Iar dacă voia rănitul să răspundă la scrisoare, doamna aducea o meșcioară lângă pat, lua hârtie și condei, și scria mamelor și taților: rănitul îi spunea din gură ce avea de spus cui scria; iar doamna așternea pe hârtie vorbele flăcăului. Și sta doamna cu condeiul gata, până ce se gândia rănitul, ca să

La serbările, ce se vor desfășura în 14 și 15 Mai la Blaj, ministerul instrucțiunii publice va fi reprezentat prin secretarul general, dl E. Otetelișanu; dl ministru I. Petrovici va participa, în aceleași zile, la congresul Societății ortodoxe naționale a femeilor române, care nu s'a amânat, și se ține la Chișinău.

La Ierusalim. I. P. S. Sa, patriarhul Miron, însoțit de un număr de preoți și de mireni, va pleca în 21 Mai a. c. la Ierusalim, să întoarcă vizita patriarhului Damianos.

În călătoria aceasta se va opri și la Constantinopol, la Pireu și Alexandria. La Constantinopol va fi primit de patriarhul de acolo.

Proiectul de lege, pentru armonizarea salariilor funcționarilor publici, se va debate în cameră, — cum se anunță din București, — îndată după redeschiderea sesiunii parlamentare, ce s'a făcut în săptămâna aceasta.

Preoții sânt împărțiți, conform proiectului, în 5 categorii:

I. Preoții cu seminar inferior (din vechiul regat) sânt luați în clasa 2, cu 120 lei aur lunar;

II. Preoții cu seminar superior (vechiul regat), în clasa 3 de salariu, cu 150 aur;

III. Preoții absolvenți ai institutelor noastre teologice, în cl. 4, cu salariu 250 lei aur lunar;

IV. Preoții licențiați în teologie, sânt luați în clasa a 7 de salariu, cu 300 lei aur lunar;

V. Preoții doctori în teologie, în cl. 8 de salarizare, cu 350 lei aur lunar.

Sporul gradațiilor din 5 în 5 ani este 25%.

Salariul aur, socotit în lei hârtie, cu coeficientul stabilit pentru anul 1927, dă următoarele cifre:

Preoții din categoria I vor primi salariu lunar netto (după toate detragerile) 2650 lei. Categoria II 2990 lei. Categoria III 3920 lei. Categoria IV 4330 lei, și categoria V 5050 lei. Aceste cifre se referă la preoții rurali începători, adică fără gradații și fără ajutor de familie.

Preoții cu 1 gradație vor primi după categorii: I 2950 lei. II 3370 lei. III 4550 lei. IV 5100 lei. V 5940 lei.

Preoții cu 2 gradații: I 3260 lei. II 3750 lei. III 5200 lei. IV 5860 lei. V 6830.

Preoții cu 3 gradații: I 3560 lei. II 4130 lei. III 5830 lei. IV 6620 lei. V 7720 lei.

Preoții cu 4 gradații: I 3870 lei. II 4510 lei. III 6460 lei. IV 7390 lei. V 8100 lei.

Către aceste salarii se va mai adăuga ajutorul de familie, și anume: la căsătorie fără copii lunar 200 lei — hârtie. La cei cu copii, — după fiecare copil (până la 3) câte 200 lei lunar.

mai zică în scrisoare, și el iarăși spunea, și ea scria earăș. Și când el nu se pricepea să zică mai bine, îl învăța doamna, și așa se sfătuiu amândoi, cum să scrie...

Trei aniversări

Redactorul revistei clujene Cosinzeana, dl D. I. Cucu, remarcă, în numărul mai nou al publicației sale, aniversările din anul curent — trei la număr — în publicistica românească.

Prima aniversare este a *Gazetei Transilvaniei*, care împlinește 90 de ani de existență, socotind originea ei dela apariția «Foiș săptămânale» din 1837.

A doua aniversare este a *Telegrafului Român*, care există de 75 de ani; iar a treia aniversare este a *Convorbirilor literare*, care împlinesc 60 de ani dela apariție. Despre *Telegraful Român* scrie Cosinzeana:

«Se vor împlini 75 de ani la 8 Decembrie, în acest an, dela apariția celui dintâi număr al *Telegrafului Român*, «foaie politică, industrială, comercială și literară», cum se intitula atunci.

Ședința festivă a parlamentului

— Sărbătorirea împlinirii unei jumătăți de veac dela proclamarea neamului românesc —

În ziua de zece Mai 1927, la ora 6 dimineața, 21 de lovituri de tun vestesc capitalei românești istoricul eveniment a cărui sărbătorire începe.

La Patriarhie se săvârșește slujba dumnezească, de însuși Patriarhul țării, însoțit de înaltul cler, apoi întreaga asistență trece la Cameră, unde se adună toți înalții demnitari, parlamentarii, corpul diplomatic și comisiunea dunăreană.

Dl general Coandă deschide ședința la ora 11^{1/2} și dă cuvântul dlui general Averescu, care citește *mesajul regal*.

Mesajul exprimă recunoștința față de înaintașii cari au înțeles chemarea vremii, ținând neadormită mândria neamului și pecetluind cu sânge începuturile neamului. Ei vor rămânea în conștiința națională pildă strălucitoare de patriotism.

«*Am credință că nimic și nimeni nu va clinti România de azi din locul la care are dreptul pe harta lumii. Sântem așezați definitiv în hotarele noastre, pe care celelalte popoare le respectă și trebuie să le respecte.*»

Mesajul ferecește amintirea regelui Carol și reginei Elisabeta și arată că rădăcinile dinastiei cresc mereu în sufletul poporului.

«*Evocând umbrele mărețe ale trecutului, Eu implor binecuvântarea cerească asupra a ceea ce mai aveți de săvârșit pentru complectarea operei de legiuire rămasă din ședința ordinară a Corpurilor legiuitoare.*»

Eu declar sesiunea extraordinară deschisă.

Ferdinand.

Făcând apoi istoricul zilei de zece Mai, dl general Averescu arată marea patriotism și simț politic al lui Ion C. Brătianu și Kogălniceanu, cari au decretat Independența și au pornit războiul de-acum 50 de ani.

Președintele consiliului de miniștri citește apoi o moțiune aducând tribut de recunoștință înaintașilor cari au îndeplinit marea operă de acum 50 de ani. Aduce omagiu memoriei regelui Carol și patrioților cari au pus temelie solidă țării. Aduce omagiu continuatorului acestei opere, regelui Ferdinand. Urmașii noștri nu vor uita în veci pe regele Ferdinand.

Marele Șaguna, cu gândul căruia se identifică *Telegraful Român* în primii 21 de ani de apariție, mai realist decât Barițiu și urmașii lui dela Brașov, dar tot așa de bine intenționat patriot, a înțeles că ideea națională trebuie concepută practic și a dat naștere acestei gazete de îndrumare practică pentru ridicarea materială a poporului românesc din monarhie. Ideea națională trebuia să se nască firesc dintr'o mai bună stare socială și economică, și de aceea «*Telegraful*» făcea și politică, făcea și literatură în sensul larg al cuvântului și în înțelesul îngăduitor al vremii, dar făcea și industrie și comerț, susținând aspirațiunile comercianților români și dând îndrumări poporului, să-și îndrepte copiii spre meserii, spre a salva puținul pământ, aflat în proprietate românească, de o îmbucătățire cu urmări fatale pentru economia noastră națională.

Se înțelege că sfaturile politice, îndrumările economice ale lui Șaguna au dat minunate roade, completând idealismul abstract al *Gazetei Transilvaniei*. E destul să amintim că din acest mediu s'a întemeiat, prin stăruința și priceperea lui Visarion Roman, învățătorul din Rășinari,

(Adunarea aplaudă frenetic în picioare). Ne închinăm marilor figuri din trecut, regelui Carol, și urăm sănătate și viață îndelungată regelui Ferdinand. Trăiască M. S. Regele și Regina. (Ovații frenetice).

Întrându-se în discuția moțiunii, se dă cuvântul dlui Vintilă Brătianu, care citește o declarație în numele partidului național-liberal, făcând elogiul înaintașilor cari au pregătit opera înfăptuită de regele Ferdinand.

Dl Iuliu Maniu citește o declarație, arătând redeşptarea națională provocată de proclamarea regatului, în regiunile încă oprimate de dușmani. După ziua de 10 Mai 1877, în casele din Ardeal, alături de chipurile lui Traian și Decebal, s'a pus chipul regelui Carol și al lui Ion C. Brătianu. Aduce omagiu regelui Ferdinand.

Mai vorbesc dnii N. Iorga, dr. N. Lupu, Paul Negulescu, exprimând recunoștință făuritorilor independenței, dl A. C. Cuza se asociază, afirmând necesitatea dobândirii independenței economice și culturale.

Dl Sándor Iosif se asociază în numele partidului maghiar, iar dl Hans Otto Roth în numele celui german.

Zece Mai în străinătate. În capela română din Paris s'a celebrat serviciu divin solemn, în prezența ministrului României la Paris, a dlui Diamandi, a corpului diplomatic, a reprezentanților guvernului francez și a întregii colonii române.

Recepții impresionate, cu ocazia semicentenarului independenței, s'au făcut la legațiile românești din Roma, Berlin, Atena și Belgrad.

Notificare oficială

Se aduce la cunoștință tuturor, că în baza *Legii timbrului*, publicată în Monitorul oficial din 29 April a. c. Nr. 92 — care a intrat în vigoare cu 1 Mai a. c. pe viitor toate **petițiile** înaintate oricărei autorități civile s'au bisericești, au să fie provăzute cu un **timbru de 8 (opt) Lei**, — iară **certIFICATELE** și **testimoniile** cu câte **10 Lei timbru**, de fiecare coală.

Preacucernicii părinții protopopi și parohi vor aduce aceasta la cunoștința credincioșilor spre știre și orientare pentru viitor.

Sibiu, 8 Mai 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

prietenul și colaboratorul lui Șaguna, cea mai puternică instituție românească de credit din Ardeal, banca Albina.

Telegraful Român a adus însemnat serviciu literaturii naționale, luând atitudine hotărâtă contra curentului de exagerare a originii noastre latine, prin latinizarea limbii împotriva limbii noastre firești. Zeflemisirea școlii latiniste, a lui Cipariu și a lui Laurian și Maxim, însemna prima reacție a bunului simț, care avea să izbândească definitiv mai târziu, odată cu statornicirea limbii noastre literare.

Dacă numai atâta ar fi făcut *Telegraful Român*, recunoștința noastră, a urmașilor, tot nu i-ar răsplăti îndeajuns meritele.

Vorbă înțeleaptă

Credința și instrucțiunea fiind sprijinitorii temeinici cei mai statornici ai societății, statul are datoria a se îngriji neîncetat de dănsule; fără religione nu pot fi stăpînute înalte, fără instrucțiune nu se pot înțelege aspirațiunile naționale.

Carol I, Regele României (1889).

Serbarea zilei de 10 Mai în Sibiu

Ziua de 10 Mai s'a sărbătorit în orașul nostru cu deosebită solemnitate.

Toate oficiile și prăvăliile au fost închise; edificiile publice și particulare pavozate cu drapelul național.

În dimineața zilei în fiecare cazarmă s'au ținut din partea preoților militari servicii divine, iar din partea ofițerilor vorbiri despre însemnătatea zilei. Tot asemenea și în școli. Prin vorbiri ocazionale s'a arătat elevilor însemnătatea acestei memorabile zile.

Serviciul divin în catedrala noastră s'a săvârșit la ora 10 și jumătate din partea I. P. C. Sale arhimandritului **Dr. Vasile Stan**, asistat de preoții catedralei, oficiindu-se doxologia și parastas pentru odihna sufletului Regelui Carol și a colaboratorilor lui.

La finea serviciului divin părintele arhimandrit a rostit o frumoasă cuvântare.

Au participat dnii ofițeri aflători în garnizoană în frunte cu dl General Cihoschi, reprezentanții oficiilor civile în frunte cu dl prefect **Dr. Comșa**, profesorii și elevii tuturor școlilor din localitate.

Onorurile în fața catedralei le-a dat o companie a Reg. 90 cu muzica militară.

Vorbirea ținută de I. P. C. Sa Arhimandritul **Dr. Vasile Stan**, este următoarea:

Mult scumpă, luminoasă, și vie și ferică
E ziua când poporul se simte 'n drept a zice
C'a fost privit în față de Insuși D-zeu.
Ferică de tot omul a cărui scurtă viață
Se leagă cu vecea prin astă zi măreață,
Ca prin o cingătoare de vesel curcuben!

V. Alecsandri: 10 Mai 1881.

**Dle general, Dle prefect,
Stimați și iubii ascultători!**

Citez aceste versuri din o odă de 10 Mai a poetului V. Alecsandri, ca prin aceste firișoare luminoase de simțire și gândire poetică, să leg sărbătoarea noastră de astăzi, cu acel 10 Mai măreț, de acum cincizeci de ani, când părinții noștri s'au legat de fapt cu veșnicia. Și doresc, ca pe unduța eterică ale acelei misterioase «cingători de vesel curcuben», ei, eroii fericți și slăviți, cari au proclamat independența României, legându-se, prin această faptă de covârșitoare importanță, cu noi și cu generațiile ce vor urma după noi până'n vece, să trimită în sufletele noastre, în aceste clipe de reamintiri duitoare și glorioase, o părticică din credința fără margini într'un ideal, din focol patriotic, din elanul sufletesc viguros, din energia națională ce clocotea în sufletul lor la 10 Mai 1877.

10 Mai în destinul neamului nostru este într'adevăr o zi epocală, când — după spusa poetului — Insuși D-zeu ne-a privit în față. Ne-a privit în față cu nemărginită bunătate, răsplătindu-ne răbdarea creștinească și întorcându-nu bucurie suspinul nostru de veacuri.

A binecuvântat acel 10 Mai din 1866, când Prințul Carol de Hohenzollern a pus piciorul pe pământul românesc ca Domn. A sfințit ziua de 10 Mai din 1877, când Camerele au pro-

clamat independența României și a aprobat cu bunăvoință pe 10 Mai din 1881, când Domnul Țării și-a încununat fruntea cu coroană regală.

Iubiți ascultători! În clipa de față gândul tuturor Românilor se concentrează cu evlavie, dar și cu mândrie, asupra momentului solemn dela 10 Mai 1877 din Sfatul Țării, când a fost rostită vorba sfântă: neațarnare. Prin acest cuvânt magic, mărirea noastră trecută reinvie dintr'odată, besna veacurilor se sparge și în lumina libertății neamul nostru se arată puternic și frumos, ca Fat-Frumosul din poveștile sale. Era și așteptată această zi, de trei veacuri, cum este așteptată primăvara după o iarnă lungă chinată de lipsuri și suferințe, cum așteptă fața luminată a soarelui după un șir lung de zile posomorite, negre.

Dar în evenimentul istoric, pe care-l sărbătorim astăzi, se vede și un exemplu clasic, cum prevedința dumnezească conduce soarta oamenilor, ridicând ca prin minune pe cei crezuți pentru vece în genunchiați, și smerind pe cei tari și încrezuți. Și bieții muritori de câte ori nu sunt ispitiți a crede, că ei, cu slaba lor înțelepciune, conduc ursita lumii!

Colosul rusesc, care și are capul în cețurile ghețoase ale miazănoptii, începând dela țarul Petru cel Mare, nutria un vis măreț, aprosopie mistic, care a trecut în testamentul tuturor țarilor: să-și scalde picioarele în apele azurii ale Bosforului. Constantinopolul mărilor împărați romani, Bizanțul cu vraja strălucirii împăraților bizantini, cu biserica Sf. Sofia pângărită de Turcii păgâni, Țarigradul cu frumusețile sale de basm, cu bogăția, cu puterea, cu importanța sa politică și economică, la răspântia a doua continente, era mirajul care turbura tinna puternicilor țari și-i pornia cu vajnică urgie războinică împotriva Turcilor. Pretextul îl da ușor prigonirea creștinilor din imperiul turcesc, pe cari Rusia, singurul stat ortodox mare și tare, îi luase sub protectoratul său, iar drumul oștilor era prin Țările Române, când aceste țări nu erau Insuși teatrul luptelor.

În fața acestei primejdii, totdeauna aducătoare de cumplite nenorociri, se afla România și în preajma anului 1877. Rusia declarase războiul Turcilor și drumul oștilor spre Dunăre ducea peste România, legată de Turcia prin tratate de vazalitate. Nedumerirea era mare, pentru că țara trebuia ferită de năvala oștilor streine. Însă cum?

În această grea cumpănă, nădejdea toată era în înțelepciunea Domnului Carol și a primului său ministru Ion C. Brătianu și în oștirea țării.

Domnul Carol, dintr'o familie cu tradiții eroice, el însuși un înalt exemplu de muncă, conștiință și probitate, și de prevedere politică, îndată după așezarea sa în scaunul domnesc, ca cea dintâi expresiune a idealului său politic, și-a organizat o mândră oștire, cece nu era de altfel greu, cunoscută fiind pornirea Românilor spre fapte de vitejie. Pe această vitează armată își răzima combinațiile sale, în cumpăna în care era țara. Ambiția sa de Domn era neațarnarea. Deci în împrejurările date, gândul său era, ca

aliindu-se cu Rușii, să smulgă Turciei prin arme neațarnarea.

În planurile sale era sprijinit cu multă iscuzință de ministrul său Ion C. Brătianu, bărbat de stat chibzuit, înțelept, prevăzător și îndrăzneț, foarte bun patriot și înzestrat cu deosebit simț al realităților, care se încredea în puterile neamului și în sufletul vrednic al Românilor, precum se bizuia Domnul în țaria și vitejia oștirii.

Ion C. Brătianu încheie cu Rușii o convenție militară și de trecere prin țară ca prieteni, cu respectarea întregității hotarelor ei. E sigur, că Rușii nu ne-ar fi respectat neutralitatea garantată de puterile europene, ci ar fi trecut peste pământul nostru și fără această convenție, dar ca dușmani. Doar' nici n'au așteptat, ca să fie ratificată convenția, și oștile lor curgeau spre Dunăre. Românii le făc tot felul de înlesniri, deși dâșii, în aroganța lor, nu vreau să știe nici de sufletul, nici de dreptul nostru.

Abia sosesc Rușii la Dunăre, și vestitul general turc Osman Pașa, săvârșește o faptă de neînțelepciune politică, care ne prinde bine. Incepe să bombardeze Calafatul, în regiunea căruia era concentrată partea cea mai mare a oștirii române, și alte orașe românești de pe lângă Dunăre, deși Românii nu arătasera Turcilor nici un semn de dușmănie.

În înțelesul tratatelor, Turcii erau datori să ne apere țara și acum ei ne atacă fără motiv. Prin urmare, Românii se pot socoti deslegați de obligamentele din tratate și au dreptul să se apere.

Domnul și Țara întregă s'a cutremurat de bucurie, că înșiși Turcii ne au provocat la război, și în 10 Mai 1877, Camerele, ca răspuns la provocare, într'un elan de neînchipuită însuflețire, proclamă independența României, și primesc războiul.

De aci înainte România nu mai e supusă decât lui Dumnezeu și legilor ce și le face singură.

Românii voiesc să lupte alături de Ruși, însă aceștia la început refuză cu dispreț alianța cu oștile române. Dar nu ne lasă nici să ne facem războiul nostru independent, sub cuvânt, că le-am încurca rosturile.

Însă D-zeu, ocrotitorul nostru, a vrut altfel. A vrut, ca ei înșiși să-și încurce rosturile în așa fel, ca alianța armatei române, refuzată cu dispreț, în scurtă vreme să fie dorită și cerută cu tot mai multă insistență.

Osman Pașa, plecând din cetatea Vidinului se închise cu armata sa în Plevna și făcu din acest sătuleț bulgar o cumplită cetate. Rușii, îmbătați de unlee succese de arme mai mărunte, îl urmăresc plini de încredere în izbândă. Dar Osman la Plevna îi incolțește rău și sufer o grea înfrângere.

Acum ar fi dorit, ca armata română să lupte cu ei alături, dar sub comanda unui general rus. Armata română însă nu se mișcă. Domnul vrea să știe, că armata sa, dacă intră în foc și sângerează, are să sângereze pentru binele țării și spre gloria neamului românesc, nu spre lauda Rușilor.

Rușii sunt bătuți la Plevna a doua oră, și de astădată atât de cumplit, încât erau foarte serios amenințați, să fie aruncați în Dunăre cu toate oștile. De astădată trufia lor de mai înainte se topește, și primesc, ca armata română să lupte alături de ei, ca armată aliată, sub comanda Domnului Carol, căruia în același timp i se încredințează și comanda generală a oștirilor ruso-române dela Plevna.

Astfel în 1877, pe la Adormirea Maicii Domnului — ce emoționantă zi pentru ceice suntem de față! — armata română, sub ochii Domnului și în nemărginită însuflețire a țării, trece Dunărea. Insuși bătrânul fluviu saltă de bucurie, pentru că se scurseseră veacuri de întunecată urgie peste neamul nostru, de când nu mai văzuse trecând oști românești, în falnic sunet de trâmbiță, ca să înfrunte mânia dușmanului.

Sub comanda viteazului său Domn, oștirea română a luptat la Plevna cu atât eroism, cu atâtă vigoare, cu atâtă abnegațiune și dispreț de moarte, încât faptele ei de vitejie au fost o uimitoare revelație pentru lumea întreagă. Prin sacrificiul ei a sfințit neațarnarea țării, a hotărât soarta războiului și a salvat și gloria de arme a Rușilor.

Plevna, după o îndârjită rezistență, capitulează sub loviturile grele, ce le dau armatele aliate sub priceputa comandă a Domnului Carol. Vestitul Osman Pașa își predă sabia încărcată de glorie unui general român, și cu aceasta

Muzică și teatru

— Concert. — Operă. —

Patru seri de-a rândul, Vineri, Sâmbătă, Duminecă și Luni (6—9 Mai 1927), iubitorii de muzică ai Sibiului au avut prilejul fericit să asculte câteva măestre puteri, în arta cântării de operă, și să aplaude cu însuflețire și admirație prestațiile artiștilor români și ale corului reuniunii muzicale G. Dima.

În prima seară am asistat la concertul sopranei dramatice, al dnei Letiția Anușca contesă Piraccini, cântăreață înzestrată cu darul unei superbe voci, trecute printr'o excelentă școală română și italiană.

A interpretat, în mod cuceritor, un program bogat și ales de bucăți clasice celebre, cu un adaos potrivit de două doine românești. A fost o seară de farmec și artistică desfătare.

În serile următoare am ascultat, cu aceiași fiori ai plăcerii, reprezentațiile de operă, organizate cu mare îngrijire de Reuniunea noastră: Sâmbătă și, după cererea generală, Luni, *Traviata*, iar Duminecă *De-aș fi rege*.

Dnele Nina Boty și Marga Kratkovil, dnii Marinescu și Ghimpețeanu, cunoscuți publicului, din anii precedenți, au dovedit din nou felul

superior de a-și tălmăci rolurile, atât ca voce și școală, cât și ca joc scenic desăvârșit.

Laudă și felicitări merită și amatorii cântăreți ai Reuniunii: dșoara Lavinica Ivan, dnii Cliba, Odor, T. Ivan și Bivol, precum și dansul condus de dșoara Dombora, și în special corul mixt, temeinic instruit și viu aclamat.

Conducătorii Reuniunii, împreună cu neobositul, harnicul și modestul dirigent, dl N. Oancea, își înscriu o nouă biruință prin succesul obținut în reprezentațiile din acest an.

Le dorim, pe lângă acelaș zel, acelaș bun rezultat și de aici încolo.

O nouă seară de operă, Joi în 12 Mai, cu *Don Pasquale*, al lui Donizetti, a încheiat seria atât de reușită a reprezentațiilor românești, din zilele acestea ale sfârșitului de sezon teatral.

Baritonul operii bucureștene, dl D. Baziliu, reputat ca mare artist și cântăreț, dna A. Lupescu, soprana lirică, dnii C. Damian basul și tenorul liric Mancini, sânt recunoscuți din partea criticii muzicale, din patrie și străinătate, ca elemente de seamă pe scena teatrelor. Conducerea muzicală a dlui Urlățeanu preciză și energică.

Publicul sibian, de astădată nu prea numeros (se apropie vara?), li-a făcut o entuziastă și meritată primire.

războiul se poate considera de încheiat. Pentru că luptele ce s'au mai dat în alte părți, au fost încăierări fără prea mare importanță, mai mult spre complectarea victoriei dela Plevna, până li s'a pus capăt prin armistițiul și pacea dela Adrianopol și San Ștefanu.

Ce a mai urmat, este povestea tristă a îngratitudinii omenești. Rușii, drept recunoștință, că Români le-au salvat armata și onoarea, ni-au răp'it Basarabia câtă o mai aveam în stăpânirea noastră. Forța brutală a mai răpus odată dreptul. Dar, noi suntem martori, nu pentru totdeauna. Pentru că izvorul, de unde dreptul își trage puterea, este fără sfârșit¹⁾ ca dumnezeirea.

Dar iată! Români din gura unui tun de oțel cucerit dela Turci în focul dela Plevna, făuresc coroană de rege pentru Domnul lor Carol, cu care îl încoronează în 10 Mai 1881.

Coroana de oțel a regilor Românilor, dobandită înainte cu 50 de ani prin voinicia sufletului românesc desmorțit, simbolizează trăinicia de oțel a ființei noastre și va rămânea pe vecie semnul puterii românești și podoabă pe fruntea regilor. În vreme de primejdie însă, din ea, întocmai ca la Plevna din tunul din care s'a făcut, vor țâșni fulgere împotriva dușmanilor noștri.

Iubiți ascultători! Războiul pentru neațărnare, a cărui aniversare semicentenară o serbăm astăzi, este pilda cea mai grăitoare de vigoarea neamului nostru, de credința neșovăitoare în menirea sa pe acest pământ și de mândrie națională.

Toate energiile lui sufletești, toate puterile trupesti, toate forțele economiei naționale, se concentrează în acele momente — ca și în 1916 — într'o minunată solidaritate, care face cu puțință faptele mari. La Plevna și pe câmpul de luptă din Bulgaria, armata luptătoare sub ochiul neadormit al Domnului Carol, acasă rezerva națională sub străduința fără de odihnă a miniștrului Ion C. Brătianu, lucrează într'un splendid acord, neconțenit cu spiritul ridicat, îndrumând toate voințele spre un imens sacrificiu pentru înălțarea patriei.

Această minunată solidaritate, acest imens sacrificiu patriotic în focul luptelor pentru neațărnare, în elanul triumfului, chiar în amărăciunea dreptății ultragiante, au deschis perspective nouă, au arătat posibilități nebănuite înainte, spre un nou ideal național, al desrobirii tuturor Românilor. A fost izvorul fermecat, ce a fecundat sufletul generației, care ne-a dat gloria dela Mărăști, dela Mărășești și dela Tisa.

Se cade deci să aducem în sufletul nostru smerită închinăciune și adâncă recunoștință tuturor eroilor războiului de independență, pomenindu-le faptele cu laudă. Și cucerim de strălucirea pildei ce ni-au dat prin solidaritatea și sacrificiul lor, grupați cu credință în jurul Coroanei de oțel a României, să cultivăm cu pasiune virtuțile lor patriotice, spre a ne ridica neamul la locul cel mai de frunte în areopagul popoarelor lumii, și să strigăm:

Trăiască Majestatea Sa Ferdinand I, Regele tuturor Românilor, care a dat o nouă strălucire Coroanei de oțel!

Trăiască neamul românesc în vecii vecilor!

N. Iorga: Viața românească în Ardeal (Biblioteca «Semănătorul» Nr. 166—168 Arad, editura Librăriei Diecezane. Preț 25 Lei). Dl profesor N. Iorga a avut întotdeauna ochii larg-deschiși spre Ardeal. L-a cutreerat mai mult și mai atent ca oricare altul. L-a cunoscut cum puțin ardeleni îl cunosc. L-a proslăvit în pagini cari vor rămânea. L-a certat când a fost nevoe. L-a încurajat în ceasuri grele. «Viața românească în Ardeal», pe care o publică Biblioteca «Semănătorul», e o bogată și interesantă culegere de articole și conferințe apărute, mai ales, în revista «Neamul românesc», scrise viu, în deplină cunoștință de cauză, de ilustrul nostru savant.

Ramuri. A apărut revista Craioveană «Ramuri» — Drum drept — No. 1—2, Anul XXI, Director: N. Iorga, cu următorul sumar: N. Iorga, Incă o revistă care ne lipsește. Al. Iacobescu, Elegii (versuri). Al. Lascarov-Moldovanu, Pustiul. Const. Jaleș, Biserica din cimitir (poezie). Pr. I. N. Principiul Caiafei. Ileana Zara, Șapte'n umbră (traducere). Ion Sân-Giorgiu, Banchetul. N. I. Dumitrașcu, Cum i-a fost ursit. D. Tomescu, Mișcarea Culturală și Literară. — Abonamentul: un an 250 lei. Adresa: Craiova, Palatul «Ramuri».

¹⁾ N. Iorga: Istoria Românilor.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

Nou ctitor. — Contribuirile băncilor bucureștene. — Ofrande dela mireni și dela parohiile din protopopiate

Cu bucurie luăm act și de înscrierea dlui **B. Știrbey**, cu suma de 20 mii lei între ctitorii acestei sfinte mănăstiri, precum și de contribuțiile băncilor din capitală: Banca de credit român, Banca Marmorosch Blank et Comp., S. A. Concordia, Banca Chrissoveloni, Uzinele de fier și domenii Reșița, Banca generală a țării românești, și Societatea de asigurare Dacia-Traiană, — tot atâtea daruri colectate de bunul creștin care este Principele Basarab Brâncoveanu.

Au contribuit:

B. Stirbey, București 20,000
Banca de credit Român, București 20,000
Banca Marmorosch Blank et Comp., București 20,000
S. A. Concordia, București . . . 10,000
Banca Chrissoveloni, 10,000
Uzinele de fier și domenii Reșița, București 10,000
Banca generală a Țării Românești, București 5000

Societatea de asigurare Dacia-Traiană, București 3000

Intre sprijinatorii sfântului așezământ brâncovenesc se înscriu:

N. N. a colectat cu lista Nr. 26 . 14,900
Dr. Gh. Stănescu, profesor la Academia teologică, Cluj 1000

Contribuțiile parohiilor din protopopiatul **Agnita** pe anul 1927, — din care remarcăm parohiile *Bârghiș, Bruu, și Cincul*, cu câte 1000 Lei, fac în total 11,350

Contribuțiile parohiilor din protopopiatul **Avrig**, pe anul 1927, — din care remarcăm parohiile *Viștea de sus* cu 2000 lei, *Drăguș, Porcești, Porumbacul de sus apusean, Scoreiu, Sebeșul de jos și Ucea de sus*, cu câte 1000 Lei, în total 12,750

Total Lei: 138,000

Suma de mai 'nainte Lei: 1.625,244

Total general Lei: 1.763,244

Deschiderea Sesiunii Sf. Sinod

În 11 Mai a. c. s'a deschis sfântul Sinod, sub președinția I. P. S. Patriarh Miron.

După oficierea Te-Deumului la Patriarhie, membrii sfântului Sinod, s'au dus la palatul din strada Antim.

Dl Th. Cudablu, ministrul adinterim al cultelor, a citit mesajul de deschidere a sfântului Sinod. Din partea ministerului cul-

telor a asistat dl Șt. Brădișteanu, directorul general al cultelor naționale. Dl ministru Cudablu a ținut o cuvântare, în care a arătat rostul bisericii în viața statului. A exprimat întreaga solicitare a guvernului pentru această instituție.

S'au ales apoi comisiunile și s'au împărțit lucrările spre studiere.

Sf. Sinod a mulțumit reprezentantului guvernului pentru interesul ce-l poartă bisericii.

Cincizeci ani dela declararea independenței

— Conferența dlui Vintilă Brătianu —

Universitatea liberă a avut fericita idee de a invita o serie de personalități marcante ale vieții noastre publice să țină în diferitele centre ale provinciilor desrobite conferințe în legătură cu aniversarea a cincizeci a independenței românești. Grație acestei împrejurări, în Sibiu am avut plăcerea să ascultăm pe dl *Vintilă Brătianu*, fiul marelui luptător pentru înălțarea țării.

Dl Vintilă Brătianu a arătat în introducere legăturile sufletești ce le are cu județul Sibiului, căci în comuna Mohu din acest județ, în pribegie fiind, a fost botezat acela care, mai târziu, a fost sufletul renașterii Romântismului, Ion Brătianu.

Trecând apoi la subiectul propriu zis al conferinței, fostul ministru de finanțe, analizează starea umilitoare, în care se găseau țările românești până la Unirea din 1859. Relevă gândul luminos al unirii tuturor celor de un sânge, gând care n'a fost nici odată mai cu entuziasm împărtășit de cei aleși ai neamului nostru, ca în a doua jumătate a secolului al XIX-lea.

Acest ideal ne-a dat curajul și îndârjirea în luptă ce neamul nostru a purtat-o în toate părțile pământului românesc.

Cu intrarea noastră în viața cea nouă, principatele române-unite visau reînvierea Daciei. Este deci foarte firească atitudinea lui Ion Brătianu față de pretențiile Rușilor relative la Basarabia. El nu numai că n'a voit să cedeze acest teritoriu, dar a declarat că aspirațiunile neamului său întrec cu mult hotarele, a căror integritate, în chip mișelesc, Rușii au nesocotit-o

Cea dintâi probă a puterii de viață, după unire, Români au dat-o în războiul dela 1877, când au silit pe Osman-Pașa să capituleze, arătând lumii că vechile virtuți ostășești ale poporului nostru trăesc și știu să se manifesteze.

A fost cu această ocazie o strălucită demonstrație a sufletului nostru unitar. Căci, dacă nu efectiv, apoi cel puțin cu inima Români de pretutindeni au fost, alături de luptătorii din fața Griviței. Și ajutoare s'au trimis, în măsura puterilor, de pretutindeni, din ținuturile locuite de români. La Sibiu și Brașov s'au format comitete de cătră femeile române spre a aduna contribuțiile tuturor, spre a pregăti victoria, care n'a întârziat.

Acest război a fost izvorul de mândrie și încredere, care a dat avântul și credința neamului nostru. El ne-a pus la probă puterile și curajul. El ne-a arătat ce poate face un popor în timp foarte scurt atunci când este pătruns de sfînțenia idealului său.

Independența, proclamarea regatului, avântul pe toate terenele, acestea sânt urmările războiului dela 1877. Și, odată cu ele, cultivarea spiritelor în senzul revindcărilor integrale românești.

Plevna și Grivița au fost vestitorii Mărășeștilor și Tisei.

Dacă începând de atunci am putut da dovezile de progres pe toate terenele, acum, când unirea integrală a poporului nostru este o realitate, avem cu atât mai mult datoria de a ne dedica muncii stăruitoare pentru consolidarea noastră.

Avem un rost aici, unde soartea ne-a rânduit să trăim. Și, după ce am avut fericirea să trăim aceste zile, avem datoria să ne arătăm

vrednici de moștenirea ce ne-au lăsat-o înaintașii. Să ne arătăm vrednici de jertfa acelor, cari ni-au dat România întregită.

Și aceasta o vom face prin muncă stăruitoare și prin credința în Dumnezeu, care ne-a fost scutul cel tare.

Trecere la ortodoxie

Preotul reformat Ștefan Csutak, absolvent al Academiei teologice ref. și al facultății de filosofie dela universitatea din Cluj, după o păstorire de 15 ani în o parohie reformată din județul Odorheiu, remarcându-se ca bun păstor și cu deosebire ca eminent orator bisericesc, în urma unui profund studiu teologic și în special a istoriei bisericești, convingându-se — după propria mărturisire — că adevărata doctrină a Mântuitorului e păstrată în biserica ortodoxă, în anul 1920 a renunțat la postul de preot ce-l ocupa și a trecut la biserica ortodoxă cu întreaga sa familie, soție și 2 fete, dedicându-se carierei învățătoarești.

Toată truda reformatilor, (clerici și mireni, prietini și rudeni) de a-l abate dela acest pas, a fost zadarnică.

Nu s'a clătinat nici un moment în hotărârea luată.

Spre a-și însuși temeinic limba română, a funcționat 2 ani ca învățător într'o comună din Moldova, iar din anul trecut funcționează împreună cu soția sa la școala primară de stat, secția românească din Micfalău (județul Trei-Scaune).

Devenind parohia noastră de acolo vacantă și cerându-l credincioșii de preot, după îndeplinirea preparativelor necesare și după prestarea examenului de calificare preoțească, conform cerințelor Statutului organic, I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae l-a hirotonit întru preot și numit adm. par. în aceea parohie.

Iar astăzi, fostul preot reformat, părintele Ștefan vestește cuvântul lui Dumnezeu și săvârșește slujbele dumnezeiești în graiul românesc credincioșilor din Micfalău.

Felicităm pe noul lucrător în via Domnului, dorindu-i ca la sfântul altar, al vechei biserici ortodoxe, să-și afle mângâierea și mulțumirea sufletească pe care a căutat-o și să se arate vrednic de darul primit.

Cronică pastorală zilnică

La îndemnul I. P. S. Sale Părintelui nostru Arhiepiscop și Mitropolit Nicolae, s'a introdus în parohiile ortodoxe, «Cronica zilnică pastorală».

Unii dintre frații preoți consideră acest «protocol nou» drept lucru de prisos în activitatea parohului, încărcat cu o nouă povară, și așa destul de respectabilă. Alții fac, ceea ce fac, la vreo lună, sau la finea anului, și își notează întâmplările ce li se par însemnate.

Cronica zilnică pastorală trebuie însă considerată ca un element absolut necesar pentru preot.

Prin ținerea în regulă a cronice, dovedim tuturor că n'avem numai o singură zi de lucru în săptămână, cum afirmă cei ce nu înțeleg rostul preoțimii. Cronica zilnică poate și trebuie să fie oglinda reală a noastră, a preoților.

Într'insa vom nota, zi de zi, toate momentele activității noastre din domeniul pastoral. Așa b. o.:

Duminică: Serviciu religios la biserică. Am predicat despre iubirea de aproape. Intorcându-mă dela biserică, am întâlnit doi cerșitori, pentru cari am întreprins o colecție locală, cu rezultatul de... După masă, la casa culturală, s'au ținut cuvântări despre originea neamului, a bisericii române...

Luni: Am săvârșit Sf. Liturgie pentru credinciosul... Am zărit pe drum un băiat plângând, l-am mângâiat și a plecat împăcat.

Marți: Citesc în Sf. Scriptură, cărțile teologice, și anume:...

Mercuri: Impac pe împricinății... și evit un proces fără rost. Am cercetat pe bolnavul...

Joi: Am catehizat, la toate clasele...

Vineri: Am cuminecat pe... Am făcut Maslu...

Sâmbătă: Am meditat asupra predicii de mâine, dela Liturgie, dela procesiunea la câmp.

Aceasta se repetă zi de zi, cu material nou, adunat din realitate.

La finea anului facem un reasumat din Cronică, întocmai așa, cum facem extras din protocolul parohial. Și vom privi, cred, cu satisfacție activitatea desfășurată în cursul anului expirat.

Cronica, purtată cu râvnă de un preot activ, este mărgăritarul vieții aceluia preot, care va fi apretiat de următorii săi și va sluji ca îndemn de energie morală și pastorală pentru toți cei ce vin după dânsul.

Să nu ne pară deci cronica zilnică un fel de obiect inutil și îngreunător, ci mai vărtos ca o îndatorire de mare folos preotului, ca un prieten fidel, dătător de puteri nouă celui obosit în munca zilei.

Pr. Vasile Pășcău.

INFORMAȚIUNI

Știre personală. I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae a plecat în 9 Mai la București spre a lua parte la deschiderea parlamentului și la ședințele sfântului Sinod.

Intellectualii olandezi, veniți să ne cunoască țara, au fost primiți Vineri și Sâmbătă, cu multă dragoste, de românii sibieni. Călăuziți de profesori români, oaspeții au vizitat catedrala și alte biserici din Sibiu, muzeul Asociației și al lui Brukenthal. La Săliște, unde au făcut o excursiune ca să cunoască viața curat românească la sat, li s'a pregătit o entuziastă primire.

Societatea „Tinerimea Română“. Serbările organizate de societate, anul acesta în capitală, încep Marți, în 17 Mai, cu sosirea și încuartairea participanților. Miercuri, în 18 Mai, dimineața se țin concursurile secundare pentru fete, d. a. pentru băieți. Joi, în 19 Mai, în aula fundației Carol I, urmează recepția profesorilor însoțitori și conferința despre lupta dela Călugăreni, de dl general Anastasiu. Vineri, în 20 Mai, se vizitează muzeele și alte așezăminte de seamă. Sâmbătă, în 21 Mai, în sala Ateneului: aniversarea societății și distribuirea recompenselor. Duminică, în 22 Mai: excursiune la Călugăreni. Elevii și doamnele însoțitoare vor purta costume naționale.

Numire. Dl Dr. Vasile Loichiță este numit profesor titular la catedra de teologie dogmatică dela facultatea teologică din Cernăuți.

Deschiderea băilor din Ocna-Sibiului. Sezonul băilor din Ocna-Sibiului se va deschide Duminică în 15 Mai. Atât înainte cât și după masă o muzică militară va concerta în splendidul parc al stabilimentului balnear.

După cum aflăm dela directorul băilor dl Dr. Ion Sturza în această zi atât băile reci cât și cele calde vor fi gratuite.

Prea cu mânuș. Chișinăul Basarabiei are — între altele «podoabe» de acelaș fel — un celebru rabin, Țirelson numit, care în repetate rânduri și-a luat îndrăzneala să aducă vorbe jignitoare țării românești, ear la luarea jurământului recruților la Chișinău a refuzat să se prezinte. Ca răspuns la atitudinea aceasta, rabinul a fost înlăturat din consiliul comunal, unde era membru. Prea puțin. Țirelson să poftască peste Nistru.

Uniunea comercianților de piele din Ardeal și Bănat invită la congresul general al țării și la adunarea generală ordinară a uniunii, ce se vor ține la Timișoara în sala clubului Lloyd, Duminică în 15 Mai 1927 la ora 10 a. m.

Indrăzneală iidovească. Din Chișinău se scrie: Elevele creștine dela liceul particular «francez», cu numele «Jeanne d'Arc», au voit să aibă în fiecare clasă câte-o icoană sfântă creștinească, și, colectând bani, au cumpărat astfel de icoane și le-au așezat în clase; într'una din clase însă, elevele evreice s'au indignat și n'au permis celor creștine să păstreze icoana în clasă. Zadarnic s'au prezentat atât elevele noastre, cât și părinții lor la dna directoare (se spune că e creștină!), aceasta din urmă a luat partea ovreicelor împotriva creștinilor, și nu li-a admis cererea de-a ține icoane creștinești în școală. Organele de control ale învățământului vor cerceta cazul, ca să știm unde ne aflăm: în Basarabia creștinească a românilor, sau în țara unde bisericele se schimbă în săli de dans și teatru.

Act de mulțămire. Pentru clădirea Casei Culturale, din comuna Apoldul de jos, au binevoit a dăru: Institutul de credit și economii «Albina» din Sibiu 5000 lei, și dl Dr. Ilie Beu, 2500 lei. Li se aduc și pe această cale cele mai sincere mulțămiri.

Pr. Ioan Popa.

O nuntă în văzduh. Zilele trecute s'a făcut în Germania o nuntă în văzduh pe un aeroplan. Neamțul Orsovius, inginer, conducătorul marelui societăți de aeroplane «Lufthansa», și-a serbat căsătoria pe un aeroplan mare cu trei mașini. Și-a luat cu el oaspeții, muzicanții și de-ale mâncării și băuturii. Când a ajuns deasupra norilor, un preot a slujit slujba dumnezeiască. După aceea a început petrecerea, muzicanții cântau din toate puterile ca să poată stăpâni sgomotul mașinelor, ear oaspeții închinau în sănătatea și fericirea mirilor, în vreme ce mașina sburătoare trecea peste câmpii și orașe, la trei mii de metri deasupra pământului.

Cartoforle. Patima jocului de cărți înfloreste pretutindeni, — durere, și pe la noi; — dar, poate, nicăiri n'a bătut recordul obținut în Ungaria de astăzi. Un mare proprietar din Solnoc, cu numele Ham, după ce a pierdut în cărți tot ce avea la el, și-a pontat nevasta, și a pierdut-o. Dna Ham s'a adresat judecătoriei, arătând că într'o seară din April a. c. bărbatul său a dus-o la masa verde, a îmbătat-o, și în vremea aceasta a pontat-o la cărți, pierzându-o a trimis-o acasă, fără ca ea să știe, împreună cu partnerul care a câștigat o. Cartoforul Ham a dispărut.

Venitele miliardarilor și milionarilor americani. Sânt 30 de mii de americani, oamenii cei mai bogați, cari au avere de peste 200 milioane. Numai într'un an s'a sporit numărul milionarilor cu 9000. Șapte americani câștigă la an o mie de milioane lei, 9 înși câștigă 800 de milioane, vre o 200 de americani câștigă peste 180 milioane la an. La zi câștigă o jumătate milion. Mulți dintre ei întrebunțează venitele în bună parte pentru scopuri culturale și de binefacere.

Știri scurte. Congresul presei latine se ține în toamna anului acestuia la București.

— Apele fluviului Mississippi, cum se anunță dela New-York, au inundat pe 20 de orașe. Localități întregi, aflate în calea torentului uriaș, sânt complet nimicite.

— Guvernul a hotărât să introducă, din nou, apărarea chiriașilor împotriva proprietarilor — în Italia.

ȘTIRI LOCALE

Două interesante reprezentații. Echipa Teatrului Național din Cluj, sub conducerea dlor Neamțu-Ottonel și Virgil Vasilescu, societarii cl. I, va face un turneu în orașele din Ardeal și Banat cu piesa «Amicii Falși» de V. Sardou, comedie în 4 acte, îndeajuns de reputată atât pentru subiectul ei, cât și pentru substratul moral, sufleteș și și tineresc, ce cuprinde; ear a doua piesă: «Un Erou», comedie originală în trei acte de N. Kirilșcu, piesă premiată de Comitetul de lectură al Teatrului Național din Cluj. Ambele piese, pline de frumuseți morale și sufletești, se bucură de interpretarea deosebită a fruntașilor scenei clujene, împreună cu întregul personal artistic al Teatrului Național din Cluj. Aceste spectacole prețioase se vor ține, în orașul nostru, Miercuri și Joi în 8 și 9 Iunie 1927. Excelenta trupă, autorizată de minister, se bucură de nume cu mult mai bun, decât să aibă trebuință de specială recomandare.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Spre noul Ierusalim: Părintele protopop Vasile Gan a scos o nouă carte de predică, pentru perioada Penticostarului. Predicile aceste sânt puse în strânsă legătură cu opera de mântuire rânduită de Dumnezeu pentru om, și le însoțește cu aplicații sugestive luate din viața trăită de poporul nostru. Scrisă în stil accesibil tuturor enoriașilor bisericii românești, această carte este o chemare către preoțimea noastră, pentru a urca amvonul la toate ocaziunile potrivite, ca astfel să curățim sufletul și conștiința poporului de polomida diferitelor secte religioase. Salutăm apariția acestui volum care îmbogățește literatura noastră bisericească și o recomandăm cu căldură preoțimii. De vânzare la Librăria Arhidiecezană din Sibiu, cu prețul de 45 și porto.

(61) 1—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh din parohia de cl. III a **Balomir**, protopopiatul Orăștie, se publică concurs cu termen de 30 zile de la prima apariție în «Telegraful Român».

Venitele împreună cu acest post sânt cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor de la stat, casă parohială locuibilă, 7 jug. pământ arător cl. I-a, porțiune canonică, dela 224 de familii câte 2 feldere de cucuruz cu tului și câte o zi de clacă de la fiecare familie, și stolele obișnuite.

Dat, Balomirul de Câmp, în ședința extraordinară din 28 Aprilie 1927.

Ioan Mihaiu
președinte.

Avram Fleșer
notar.

Nr. 176/1927. Văzut și aprobat. Orăștie
28 Aprilie 1927.

Vasile Domșa
protopop.

Nr. 210/1927.

(58) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III-a **Ciugud**, protopopiatul Sebeșului, se publică concurs nou, cu termen de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele sânt cele fasonate în tabloul B. pentru întregirea dela stat. Sesia parohială 17¹/₂ jug.

Concurenții au să și înainteze cererile înstruite conform normelor în vigoare, în termenul indicat, subsemnatului oficiu protopopesc, și până în 8 zile înainte de alegere să se prezenteze poporului în biserică spre a celebra, respective a cânta, a cuvânta.

Sebeș, 27 Aprilie 1927.

Oficiul protopopesc, în înțelegere cu Consiliul parohial.

Sergiu Medean
protopop.

Nr. 252/1927 prot.

(59) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei **Grânari**, (Mucundorf) de clasa a III din protopopiatul Rupeni (Cohalm), se publică prin aceasta concurs cu termen de 30 de zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Venitele împreună cu acest post sânt:

1. Cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor dela stat.

2. Casă parohială cu sură, grajd, grădină etc.

3. Sesiune parohială veche 1 jug. 200 st. □ și 4 jug. primită din legea agrară dela comuna vecină Teline.

4. Dela circa 60 familie câte 1 ferdelă grâu, 1 ferdelă cucuruz și 1 ferdelă ovăs.

Venitele stolare stabilite în parohiile din protopresbiterat.

Cererile de concurs, reflectanții la această parohie au să le trimită în timpul prescriș subscrisului oficiu protopopesc, împreună cu toate documentele necesare, având a se prezenta înainte de alegere în parohie, spre a face cunoștința cu poporul, a cânta și a celebra în biserică.

Oficiul protopopesc ort. Rupeni în înțelegere cu comitetul parohial respectiv.

Ștena, în 28 Aprilie 1927.

Ieronim Buzea
adm. protopopesc.

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI SIBIU

Nr. 4727—1927.

(62) 1—1

Publicațiune

Ministerul de Interne cu ordonanța Nr. 5893 C. din 18 Aprilie 1927 a oprit cu desăvârșire eliberarea autorizațiilor de construcție sau de împrejmuire pe loturile expropriate și parcelate dela Reforma Agrară având în vedere necesitatea revizuirii planurilor de parcelare întocmite de Consilieratele Agricole în vederea planurilor de sistematizare ale orașelor.

Aducându-se la cunoștință publică cele ce preced, atragem atențiunea proprietarilor, că până la alte dispozițiuni nu se va mai elibera nici o autorizație de construcție pe parcelele noi și construcțiile făcute fără autorizație se vor dărâma, dacă va fi cazul.

Sibiu, la 9 Mai 1927.

Primăria Municipiului Sibiu.

Nr. 4352/1927

2—2 (60)

Concurs

La Academia Teologică ort. «Andreiană» din Sibiu, este vacant postul de **econom**, pentru ocuparea căruia se publică concurs cu termen de 10 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Dela concurenți se cere:

1. Carte de botez.

2. Testimoniu școlar.

3. Absolutor teologic.

4. Testimoniu de calificățiune preoțească.

5. Adeverință despre serviciul preoțesc de până acuma.

6. Alte eventuale documente.

Preferiți vor fi preoții necăsătoriți ori văduvi.

Economul va avea locuința și întreținerea în institut, precum și un salariu lunar de 3120 Lei.

Cererile sânt a se adresa Consiliului parohial al arhidiecezei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu.

Sibiu, din ședința Consiliului arhidiecezan, ținută la 3 Mai 1927.

Consiliul arhiepiscopiei ortodoxe
române de Alba-Iulia și Sibiu

Nr. 88/1927 prot.

(57) 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de cl. III **Șaeș**, din protopopiatul Sighișoara se publică prin aceasta concurs cu termen de 30 de zile dela cea dintâi apariție în «Telegraful Român».

Retribuțiile împreună cu acest post sânt pe lângă salariul dela stat:

1. Locuință în natură cu toate supraedificatele necesare.

2. Grădină și o vie neplântată de 150 st. □

3. Sesiune parohială 15 jug. 1305 st. □

4. Dela fiecare cap de familie o felderă cucuruz (20 litri) sfărmat, iar dela văduvi 1/2 felderă.

5. Dela comuna politică 8 stânceni de lemne aduși în curtea parohială; când nu se vor mai da dela comuna politică, se vor da din pădurea bisericii ortodoxe.

Reflectanții îndreptățiți la acest post își vor trimite în termen petițiile provăzute cu documentele prescrișe de normele în vigoare și se vor prezenta și în parohie spre a servi în biserică și a fi cunoscuți de popor.

Sighișoara, la 20 Aprilie 1927.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial din Șaeș.

Emilian Stoica
protopop.

Nr. 83—1927 prot.

(55) 3—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de clasa a III a **Meșindorf**, protopopiatul Sighișoarei, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare în «Telegraful Român».

1. Emolumentele împreună cu acest post sânt cele fasonate în coala B. pentru întregirea venitelor preoțești dela stat.

2. 18 jugăre sesiune parohială.

3. 70 ferdere bucate grâu sau cucuruz.

4. Dela comuna politică 4 st. lemne.

5. Stolele uzitate.

Sighișoara, la 15 Aprilie 1927.

Oficiul protopopesc al Sighișoarei în înțelegere cu consiliul parohial din Meșindorf.

Emilian Stoica
protopop.

La Librăria Arhidiecezană se află în vânzare

Mai Aproape De Tine, Doamne!...

— Meditațiile unui închinător —

De **Dr. Gr. Cristescu**, profesor la «Academia Teologică» Sibiu. — Prețul 100 Lei.

De câteva zile a apărut în

«Biblioteca bunului păstor» Nr. 17

scrierea

„La picioarele Mântuitorului“

Scurte meditații pentru preoți, prelucrate după
A. Huonder, din limba germană

de

Ioan Moșoiu

prof. la liceul ortodox român «Andrei Șaguna» din Brașov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană.
Pagini 205. Prețul Lei: 80.

În zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă și prețioasă, tuturor preoților din arhiepiscopia de Alba-Iulia și Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserică românească, arare să nu fi cetit această carte. Ea este de recomandat și oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

A apărut

în «Biblioteca Bunului Păstor» Nr. 15

Un păstor model

scrierea admirabilă a scriitorului cunoscut cetitorilor noștri **Gr. Petrov**, tradusă de **P. S. Sa Episcopul Nicodem**. E o lectură ca și care alta mai frumoasă și mai instructivă nu putem recomanda preoților noștri. A ieșit în zilele acestea din Tipografia arhidiecezană din Sibiu și se poate comanda de la Librăria arhidiecezană cu prețul de Lei 70. Ar trebui să nu lipsească din casa nici unui preot.

A apărut și se află de vânzare la

Librăria Arhidiecezană

Istoria bisericească universalăde **EUSEVIU POPOVICI**

Vol. II. Prețul Lei 150—

La Librăria Arhidiecezană în Sibiu se află de vânzare:

**Legea și statutul pentru organizarea
bisericii ortodoxe române**

Prețul: Lei 15—, plus spese de postă Lei 5—

La Librăria Arhidiecezană din
Sibiu se află de vânzare:

Din viețile Sfințilorde **Episcopul Nicodem**

Prețul: Lei 4— plus porto postal Lei 2—.

Crâșma trează

(un program de luptă contra beției)

de **Episcopul Nicodem**

Prețul: Lei 4— plus porto postal Lei 2—.

La Librăria Arhidiecezană, Sibiu,
se găsește de vânzare:

Cartea de bucate**POFTĂ BUNĂ,**

de **Zotti Hodoș**. *Partea I completă*, cu multe rețete de bucate obișnuite mai ales în Ardeal și Bănat. Conține:

În partea I A.: Supe, asiete, pești, rasoluri și sosuri. Prețul 20 Lei;

În partea I B.: Prăjituri, torte, cofeturi, creme, parfe-uri, înghețate, dulcețuri, compoturi, numeroase menu-uri ș. a. Prețul: 20 Lei.

Trimisă prin poștă 5 Lei mai mult.